

РЕШЕНИЕ

№ 3854

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2237** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. К. А., [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк]5В, ет. 2, ап. 3, против решение от 08.01.2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 96-ти състав по НАХД № 18261/2019 г., с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 2918893, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ на М. К. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да отмени издаденият електронен фиш. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен се явява лично и с майка си Р. А.. По същество иска от съда да отмени решението на СРС, като постанови съдебен акт, с който да отмени електронния фиш.

Ответникът – СДВР, Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К.. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно, издадено в съответствие с материалния закон.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Установява се, че със съдебно решение по НАХД № 18261/2019г. Софийски районен съд, НО, 96-ти състав е потвърдил Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 2918893, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ на М. К. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

От фактическа страна СРС е установил, че към дата 01.08.2019 г., М. К. А. е бил собственик на лек автомобил „А. Р. 147“, рег. [рег.номер на МПС] . На 01.08.2019 г. в 14:19 часа, М. К. А., управлявал горепосочения автомобил в [населено място], по [улица]с посока на движение от Надлез „Надежда“ към [улица], движейки се със скорост от 76 км/ч. при максимално разрешена скорост за този пътен участък от 50 км/ч.

В тази връзка на М. К. А., собственик на превозното средство е издаден електронен фиш серия К № 2918893, с което нарушението е квалифицирано като такова по чл. 21 ал. 1 от ЗДвП и му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 /сто/ лв., на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

Управлението на лекия автомобил със скорост 76 км/ч. е установено и заснето с мобилна автоматизирана система за видеоконтрол „TFR1-M“ № 614 с радарен скоростомер тип „Трафик радар“ TR4D. От страна на въззивната инстанция е установено, че системата за видеоконтрол е вписана под № 4835 в Регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 24.02.2010 г. със срок на валидност на одобрението до 24.02.2020 г. Безспорно е установено от СРС, че към датата на извършване на нарушението /01.08.2019 г./, мобилна система „TFR1-M“ № 614 е преминала последваща периодична техническа проверка на 24.10.2018 г., като срокът на валидност на проверката е до 24.01.2019 г.

Превишаването на скоростта на лекия автомобил било фиксирано с мобилно техническо средство, поради което въз основа на тази констатация спрямо М. К. А., собственик на моторното превозно средство, бил издаден и процесният електронен фиш за налагане на глоба серия К № 2918893, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на основание чл.189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП на

жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 100.00 /сто/ лева.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Настоящият касационен състав приема, че съдебният акт е постановен и при правилно приложение на закона, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/. Това е така, на първо място, тъй като възприетото с Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълкувателно дело № 1/2013г. на Върховен административен съд на Република България, според което в хипотезата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, установяването и заснемането на нарушение, могат да се осъществяват само със стационарно техническо средство, което е обозначено предварително и функционира автоматизирано в отсъствие на контролен орган. Това е така, тъй като към датата на извършване на нарушението - 01.08.2019 г., е в сила нова нормативна уредба.

Така с изменението на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, обн. ДВ. бр. 19/2015г., в първото изречение думите “техническо средство” са заменени с изрза “автоматизирано техническо средство или система”, който израз е част от съдържанието на нормата и в редакцията ѝ, към датата на извършване на процесното нарушение. Със същото изменение на закона в дефиницията за “електронен фиш” по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП е добавен изразът “и системи”, създадена е нова т. 65 на същия параграф, с която се определя понятието “автоматизирани технически средства и системи”, според която това са “уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствието или отсъствието на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.”

Съгласно разпоредбата на чл. 165, ал. 3 от ЗДвП /нова - ДВ бр. 19/2015г./, на Министъра на вътрешните работи е делегирана компетентност да определи с наредба условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение. В тази връзка е издадена е Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. на Министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015г.), в сила от 23.05.2015г. С чл. 2 от Наредба № 8121з-532/2015г. изрично е предвидено, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система. Въведени са с чл. 7 – чл. 8 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., правила за означаване на местата за контрол с мобилни и стационарни АТСС, а с чл.8–чл.11 са регламентирани специални такива за използването на мобилни АТСС.

По време на извършване на процесното нарушение на 01.08.2019 г., действащата

тогава и приложима на основание чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, редакция на чл. 189, ал. 4, изречение първо от ЗДвП допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, независимо дали стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение.

Следователно, действащите разпоредби на ЗДвП и на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., предвиждат, че издаването на електронни фишове включва и нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т.ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес.

В конкретния случай безспорно е установено, че ограничението в този участък от пътя е било 50 км/ч. (гр. С.), съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, доколкото се касае за населено място и не е било въведено допълнително ограничение на скоростта с пътен знак „В 26”.

Така процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба по чл. 182, ал. 2, т. 5 от ЗДвП за установеното с мобилна видеосистема за наблюдение и регистрация на пътни нарушения за нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал.4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т.63 от ДР на ЗДвП и вр. чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. Спазени са изискванията за използването мобилната видео система, тъй като същата е преминала и периодична проверка, видно от обсъдените от въззивния съд в мотивите на решението му доказателства.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП предвижда, че електронният фиш следва да бъде издаден в отсъствие както на контролния орган, така и на нарушителя. Електронният фиш има както установителни, така и санкционни функции, но доколкото съгласно § 6, т.63 от ДР на ЗДвП се изготвя от административно-информационна система, в тази процедура не е предвидено произнасяне на административнонаказващ орган, поради това не съдържа подпис или обозначение на административни органи. Правилна е преценката на въззивния съд за съответствие на процесния електронен фиш с изискванията за съдържанието му, а доводите по този въпрос във въззивната жалба действително са неоснователни.

Касационният съд споделя и извода за законосъобразното издаване на процесния електронен фиш на М. К. А., тъй като същият е и собственик на лекия автомобил, с който е извършено нарушението. Съгласно разпоредбата на чл. 188 ал. 1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Съгласно чл. 189 ал. 5, изр. 2 от ЗДвП, в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира.

В случая дерогацията на отговорността на М. К. А. по посочените разпоредби не е приложима, тъй като не е депозирана декларация, че на 01.08.2019 г. процесното МПС е управлявано от друго лице, поради което и в съответствие с приложимите правни

норми е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност.

Неоснователно на послено място се явява и релевираното с касационната жалба възражение на касатора относно разминаване между мястото на извършване на нарушението, посочено в електронния фиш и географските координати, представени пред касационната инстанция, с касационната жалба под формата на снимков материал. В тази връзка следва да се посочи, че касационната инстанция споделя изводите на СРС, които не следва да преповтаря.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на Софийски районен съд Наказателно отделение, 8-ми състав е валидно допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, и същото следва да бъде оставено в сила.

В хода на касационното производство от страна на ответника не е отправено искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което Съдът не следва да се произнася.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ в сила съдебно решение от 08.01.2020 г. на Софийски районен съд, НО, 96-ти състав по НАХД № 18261/2019 г., с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 2918893, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП на М. К. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: